

EXPOSICIONS DE REFERÈNCIA, LA RELACIÓ DE PICASSO AMB LA CONTEMPORANEÏTAT I NOVES PRÀCTIQUES DE MEDIACIÓ ARTICULEN EL PROJECTE D'EMMANUEL GUIGON PER AL MUSEU PICASSO

- Guigon planteja un programa d'exposicions de referència amb propostes monogràfiques consagrades a Picasso i exposicions temàtiques que permetin renovar la percepció de Picasso a través de lectures multidisciplinars
- En l'àmbit local, projecta crear plataformes de participació ciutadana per idear noves pràctiques de mediació que propiciïn l'intercanvi de coneixements entre els diferents agents socials.

Barcelona, 15 de juliol de 2016 – Emmanuel Guigon és el nou director del Museu Picasso després de ser escollit el passat 22 de juny a partir de la valoració del comitè d'experts que formava el jurat del concurs internacional que es va convocar per a proveir el càrrec. La comissió, formada per **Brigitte Léal, Claude Picasso, Daniel Giralte-Miracle, Rosa Maria Malet, Lourdes Cirlet e Isabel Balliu**, va considerar que el perfil la proposta tècnica de Guigon són les que millor s'ajusten als requeriments de les bases. La comissió, després d'estudiar un total de tretze candidatures procedents de Catalunya, Espanya, França, Itàlia, Rússia i Portugal, ha destacat del perfil de **Guigon** el fet de ser un "reconegut expert en les avantguardes històriques i l'art europeu de postguerra i especialista en art català i espanyol modern i contemporani", i considera que aporta al projecte del Museu Picasso "un molt bon posicionament davant les institucions museístiques de primera línia europees i del món en general, i una molt bona connexió amb el món del col·leccionisme de l'art".

El projecte presentat per Guigon proposa un programa per al Museu Picasso de Barcelona basat en 4 pilars per posicionar-lo com un dels centres museístics de primer ordre a nivell mundial:

- **Programa expositiu**

Guigon planteja un programa d'exposicions de referència amb propostes monogràfiques consagrades a Picasso i exposicions temàtiques que permetin renovar la percepció de Picasso a través de lectures multidisciplinars, en col·laboració amb una o més institucions nacionals i internacionals. En aquest sentit, proposa una gran exposició anual que permeti arribar a un públic diversificat i altres de mida mitjana que s'associarien a exposicions temàtiques per posar en relleu aspectes desconeguts de la col·lecció del Museu Picasso. Guigon advoca per un equilibri entre aquesta tipologia d'exposicions perquè la **diversitat de programació afavoreixi la**

barreja de públics, un públic que ha d'integrar-se necessàriament en el centre de la vida del Museu. Tot això tenint en compte la singularitat del Museu Picasso respecte a la seva història, el seu entorn, la seva col·lecció — centrada en el període de formació i els primers anys de carrera de l'artista — el que el converteix en un museu de referència que **ha de fer efectius tots els esforços d'investigació i de difusió que com a tal li són propis.**

- **Valoració del Centre de Coneixement i Recerca**

A través del Centre de Coneixement i Recerca del Museu, inaugurat el 2001, i mitjançant el desenvolupament de programes de cooperació específica amb altres centres de recerca a nivell internacional Emmanuel Guigon proposa **intensificar l'ús de les noves tecnologies i aplicar-les a tots els àmbits del Museu**. Per a dur a terme la funció del Centre de promoure la generació de coneixement per esdevenir referent per a l'estudi i la investigació sobre l'artista, **projecta organitzar de manera regular cursos, col·loquis i publicacions conjuntes amb altres museus o centres d'investigació.**

- **El Museu Picasso amb la cultura contemporània**

Guigon planteja relacionar directament l'obra de Picasso amb la creació contemporània per renovar la seva mirada i despertar el sentit crític. No només des de l'esfera de l'art contemporani sinó amb creadors i pensadors de totes les fronteres, catalans i internacionals, amb la intenció de posar en relleu tant les semblances com la seva singularitat. El Museu té la capacitat i la responsabilitat d'**incorporar un component experimental en els seus programes expositius** i d'activitats i ha d'inventar noves formes que incloguin la creació contemporània en la seva programació a través de propostes instalatives o performàtiques.

- **Estratègies de mediació**

Tenint en compte la funció del Museu Picasso de poderós agent turístic de la ciutat cal crear noves estratègies per reforçar el treball **que porti de la visita a l'experiència** com a labor prioritària en els propers anys. El Museu, per Emmanuel Guigon, ha de ser permeable als nous interessos que es generen i **és fonamental repensar l'estratègia de mediació per localitzar deficiències i crear plataformes amb agents de la ciutat**, estudiant casos d'èxit, per crear programes de mediació contrastadament solvents. A més, Guigon aposta per promoure accions específiques per mantenir i ampliar projectes de cooperació amb els agents socials del territori i construir noves pràctiques de mediació que generin una implicació més àmplia per facilitar el coneixement entre experts i ciutadans, entre cultura i societat. Al mateix temps que aporta la seva experiència de transmissió del coneixement sobre l'entorn històric i patrimonial, **el Museu ha d'esdevenir un actor cultural local i no només en un lloc de visita.**

Trajectòria professional d'Emmanuel Guigon

Emmanuel Guigon, nascut el 1959, té les nacionalitats francesa i suïssa. És doctor en Història de l'Art Contemporani per la Universitat de la Sorbona (França). Abans d'accedir a la direcció del Museu Picasso ha ocupat el càrrec de director dels museus de la ciutat de Besançon. També ha estat director i conservador en cap del Museu d'Art Modern i Contemporani d'Estrasburg (França) i conservador en cap de l'Institut Valencià d'Art Modern (IVAM).

Com a especialista en avantguardes històriques i art europeu de postguerra i especialista en surrealisme i art espanyol modern i contemporani, ha comissariat múltiples exposicions i és autor de diverses publicacions a més d'haver col·laborat en nombrosos assajos. Entre d'altres, destaquen:

Exposicions monogràfiques (art modern)

Georg Grosz y Otto Dix (Besançon, 2014)

Grete Stern (Besançon, 2009)

Jean Arp (*Art is Arp*, Estrasburg, 2007)

John Heartfield (*Photomontages politiques*, Estrasburg, 2006)

Konrad Klapheck (Estrasburg, Madrid, 2005)

Antonio Saura (*Las crucifixiones*, Estrasburg, Cracòvia, Linz, Estocolm, Amsterdam, 2002-2004)

Joaquín Torres García (Estrasburg, Madrid, Barcelona, 2002-2003)

Zao Wou-Ki (València, Brussel·les, 2001)

Julio González (Sevilla, 2000)

Paul Klee (València, Madrid, 1998)

Exposicions monogràfiques (art contemporani)

Nicolas Nixon (*Les Sreurs Brown*, Besançon, 2015)

Bernard Plossu (*Les voyages mexicains*, Besançon, 2012)

Miroslav Balka (*Bon voyage*, Estrasburg, 2004)

Michel Journiac (Estrasburg, 2004)

Marco Bagnoli (València, 2000)

Aurélie Nemours (València, 1999)

Hervé Télémaque (València, 1998)

Exposicions temàtiques

Objets mathématiques (Besançon, 2014)

Bijoux d'artistes (Besançon, París, 2012-2014)

Grandville, un autre monde, un autre temps (Besançon, 2012)

Le Corbusier expose (Besançon, Las Palmas, 2011)
Charles Fourier, l'écart absolu (Besançon, 2010)
L'œil /-moteur: art optique et art cinétique (Estrasburg, Palma de Mallorca, Lisboa, 2005)
Alfred Jarry, de la pintura a la patafísica (València, 2001)
Lajas Kassák y la vanguardia húngara (València, 1999)
Dau al Set, el foc s'escampa. Barcelona, 1948-1952 (Barcelona, 1998 i 1999)
El surrealismo y la guerra civil española (Terol, 1998)
El Objeto surrealista (València, 1997)
Gaceta de Arte y su época (1932-1936) (Las Palmas, Madrid, 1997)
Infancia del arte. Arte de los niños y arte moderno en España (Terol, 1996)
Mundo de Juan Eduardo Cirlot (València, 1996)
Sueño de tinta: Oscar Dominguez y la decalcomanía del deseo (Madrid, Las Palmas, 1993)
Automatismos paralelos. La Europa de los movimientos experimentales, 1944-1956 (Madrid, Las Palmas, 1992)

D'entre les nombroses publicacions destaquen:

La col·laboració en nombrosos catàlegs d'exposicions, especialment per al Centre Pompidou, la Réunion des Musées Nationaux, el Musée Picasso, el MACBA, la Fundació Miró de Barcelona així com la Fundación Thyssen-Bornemisza i el Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofía en Madrid.

Revoir Magritte, amb Bernard Plossu, Yellow Now, 2015
La force du destin, Eduardo Arroyo, Hotel des Arts, Toulon, 2015
Sur l'objet surréaliste, amb Georges Sebbag, Les Presses du Réel, 2013
Dau al Set (1948-1956), Barcelona 1947-2007, Fondation Maeght, St Paul de Vence, 2007
Luis Buñuel y el surrealismo, col·lecció «La Edad de Oro», 2000
Oscar Dominguez, Gobierno de Canarias, 1996
Manuel Viola: Escritos surrealistas, col·lecció «La Edad de Oro», 1995
Historia del collage en España, col·lecció «La Edad de Oro», 1995
Antonio Saura, Editions La Différence, París, 1994
ADLAN (1932-1936) et le surréalisme en Catalogne, Mélanges de la Casa de Velázquez, Madrid, 1990

Actualment està treballant en diversos projectes d'exposicions i publicacions, alguns d'ells relacionats amb Picasso, que veuran la llum en els propers mesos.

Departament de Premsa i Comunicació

Montcada, 15-23

08003 Barcelona

Tel. 932 563 026

www.museupicasso.bcn.cat
www.museupicasso.bcn.cat

